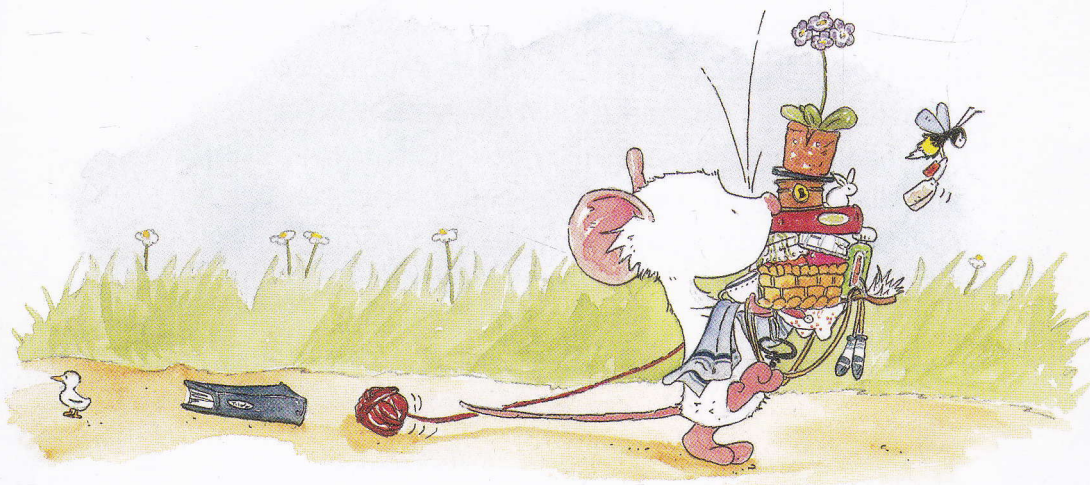

Andreas H. Schmachtl

Tilda Soricela

Cea mai de preț comoară

Primăvara venise din nou în sătucul dintre dealuri. Soarele strălucea jucăuș peste întreaga natură, iar vântul legăna blând florile de pe câmpii și din curți. Păsările trezite la viață se întreceau în triluri vesele, și tot văzduhul părea un curcubeu fermecat, sub aripile colorate ale fluturilor delicați. Tilda Șoricela a deschis larg fereastra și a simțit imediat cum în toată casa pătrunde aroma îmbietoare a mii și mii de zambile și narcise parfumate.

Micuța șoricică albă ca neaua avea de gând să înceapă curățenia de primăvară și să pregătească toate încăperile din căminul ei drag și confortabil. Era absolut normal să se îngrijească de căsuța ei, după o iarnă lungă și grea în care o adăpostise la căldură și o ocrotise. Venise timpul ca Tilda să întâmpine noul anotimp cu o mare curățenie de primăvară.

